

Oikeustapauskokoelma

Asia C-126/14

”Sveda” UAB

vastaan

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 168 artikla — Vähennysoikeus — Tuotantotavaroiden hankintaan ja valmistukseen sisältyvän veron vähentäminen — Virkistysreitti, joka on tarkoitettu suoraan asetettavaksi veloitusetta yleisön käyttöön — Virkistysreitin käyttö verollisten liiketoimien suorittamisvälineenä

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22.10.2015

1. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Vähennysoikeuden syntyminen ja laajuus — Verovelvollinen on hankkinut tavarat liiketoimintaansa varten — Arviointiperusteet*

(Neuvoston direktiivin 2006/112 9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 168 artikla)

2. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Vähennysoikeuden syntyminen ja laajuus — Verovelvollisen verollisiin liiketoimiin käytetyt tavarat ja palvelut — Aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa toteutetun liiketoimen ja verovelvollisen toiminnan välillä on oltava suora ja välitön yhteys — Arviointiperusteet*

(Neuvoston direktiivin 2006/112 168 artikla)

3. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Vähennysoikeuden syntyminen ja laajuus — Tuotantotavaroiden hankinta tai valmistaminen veloitusetta yleisön käyttöön asetettavan virkistysreitin toteuttamista varten — Virkistysreitin käyttö verollisten liiketoimien suorittamisvälineenä — Vähennysoikeus — Edellytykset*

(Neuvoston direktiivin 2006/112 168 artikla)

1. Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112 168 artiklasta käy ilmi, että jos verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessa hankkiessaan tavarana, käyttää tavaraa verollisiin liiketoimiinsa, verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero, joka on maksettava tai maksettu kyseisestä tavarasta. Tältä osin tavaroita ja palveluja voidaan hankkia verovelvollisen ominaisuudessa direktiivin 2006/112 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa varten myös silloin, kun tavaroita ei välittömästi käytetä tällaista liiketoimintaa varten. Se, toimiiko verovelvollinen tässä ominaisuudessaan liiketoimintaa varten, on tosiseikkoja koskeva kysymys, jota arvioitaessa on otettava huomioon kaikki kyseisessä asiassa merkitykselliset seikat, kuten kyseessä

olevien tavaroiden luonne sekä aika, joka on kulunut tavaroiden hankkimisesta siihen, kun kyseinen verovelvollinen on ottanut ne käyttöön liiketoiminnan harjoittamisessa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida tämä.

(ks. 18, 19 ja 21 kohta)

2. Tietyn aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa toteutetun liiketoimen ja yhden tai useamman myöhemmässä vaihdannan vaiheessa toteutetun vähennykseen oikeuttavan liiketoimen välillä on periaatteessa oltava suora ja välitön yhteys, jotta verovelvollisella olisi oikeus vähentää aikaisemmassa vaiheessa maksettu arvonlisävero ja jotta olisi mahdollista määrittää vähennysoikeuden laajuus. Aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa hankituista tavaroista tai palveluista maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus edellyttää, että näiden tavaroiden tai palveluiden hankintakulut kuuluvat niihin osiin, joista myöhemmässä vaihdannan vaiheessa suoritettujen verollisten ja vähennykseen oikeuttavien liiketoimien hinta muodostuu. Kuitenkin vähennysoikeus on myönnetty myös siitä huolimatta, että tietyn aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa toteutetun liiketoimen ja yhden tai useamman myöhemmässä vaihdannan vaiheessa toteutetun vähennykseen oikeuttavan liiketoimen välillä ei ole suoraa ja välitöntä yhteyttä, kun aiheutuneet menot ovat osa verovelvollisen yleiskuluja ja sellaisinaan osia, joista verovelvollisen tarjoamien tavaroiden tai palvelujen hinta muodostuu. Tällaisilla menoilla on nimittäin suora ja välitön yhteys verovelvollisen koko liiketoimintaan.

Tältä osin sovellettaessa suoraa yhteyttä koskevaa arviointiperustetta – mikä on verohallinnon ja kansallisten tuomioistuinten tehtävä – on otettava huomioon kaikki olosuhteet, joissa kyseiset liiketoimet on toteutettu, ja huomioon on otettava vain ne liiketoimet, jotka liittyvät objektiivisesti verovelvollisen veronalaiseen toimintaan. Tällaisen yhteyden olemassaolo on näin ollen arvioitava kyseisen liiketoimen objektiivisen sisällön perusteella.

(ks. 27–29 kohta)

3. Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112 168 artiklaa on tulkittava siten, että verovelvollisella on oikeus sen perusteella vähentää arvonlisävero, jonka verovelvollinen on maksanut suunnittelemaansa maaseutu- ja virkistysmatkailuun liittyvää liiketoimintaa varten hankkimistaan tai valmistamistaan tuotantotavaroista, jotka on yhtäältä tarkoitettu suoraan asetettavaksi veloitusetta yleisön käyttöön ja joiden avulla voidaan toisaalta suorittaa verollisia liiketoimia, jos aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa toteutettuihin liiketoimiin liittyvien menojen ja yhden tai useamman myöhemmässä vaihdannan vaiheessa toteutetun liiketoimen tai verovelvollisen koko liiketoiminnan välillä on osoitettu olevan suora ja välitön yhteys, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä objektiivisten seikkojen perusteella.

Tältä osin edellä mainittua suoraa ja välitöntä yhteyttä ei aseteta kyseenalaiseksi sen johdosta, että tuotantotavaroita käytetään välittömästi veloitusetta, koska yhtäältä virkistysreitien asettaminen yleisön käyttöön ei kuulu jonkin direktiivissä 2006/112 säädetyn arvonlisäverovapautuksen piiriin ja toisaalta koska siksi, että verovelvolliselle reitien käyttöön asettamisesta aiheutuneet menot voidaan yhdistää sen liiketoimintaan, menot eivät liity sellaiseen toimintaan, joka jää arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle.

(ks. 33, 34 ja 37 kohta sekä tuomiolauselma)